

Pri točki 9. dnevnega reda poročal je poslanec Višnikar o poročilu deželnega odbora, pril. 35., kaj se je storilo, da bi se odpravile naši deželi škodljive nenakosti pri železničnih vožnih tarifah.

O točki 10. poročal je poslanec Detela gledé uvrstenja cest s Trzina do Kamnika in dalje do Motnika, enako pri točki 11. dr. Poklukar o uvrstjenji občinskega pota z Glogovica na Šentvid do Sv. Roka.

O izločitve občine Draga iz kočevskega okraja in priklopljenji k logaškemu okraju poročal je poslanec Hren, in ko je poslanec Deschmann skušal ugovarjati, odgovorili so mu temeljito poslanci Pakiž, Klun in Višnikar, prošnja pa se je vladi odstopila z gorkim priporočilom. 11. točka dnevnega reda preložila se je na prihodnjo sejo, sledeči dve točki pa ste se še rešili v smislu nasvetov dotičnih odsekov in poročevalcev prof. Šukljeja in dr. Sterbenca.

Prihodnja javna seja bode v petek dne 16. t. m. s sledečim dnevnim redom:

1. Branje zapisnika V. deželno-zborske seje 12. decembra t. l.

2. Naznanila deželno-zborskega predsedstva.

3. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlagajo nasveti o zgradbi bolnice za kužne bolezni.

4. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski zaključek deželnega zaklada za l. 1886.

5. Poročilo dež. odbora, s katerim se predlaga proračun dež. zaklada za l. 1888.

6. Utemeljevanje samostalnega predloga gosp. poslanca Šukljeja in družnikov za ustanovitev deželne zavarovalnice z obligatnim zavarovanjem poslopij proti požaru.

7. Utemeljevanje samostalnega predloga gosp. poslanca dr. Alfonza Mosché-ta in tovarišev z načrtom zakona, s katerim se določujejo posamezne spremembe o postopanju gledé pravic podvrženih po cesarskem patentu z dné 5. julija 1853, drž. zak. št. 130 odkupu ali uravnanju.

8. Ustno poročilo finančnega odseka o nakupu gozda za deželno vinarsko, sadjarsko in poljedelsko šolo na Grmu. (k prilogi 43.)

9. Ustno poročilo finančnega odseka o proračunu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1888. (k prilogi 16.)

10. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji konjačev na Kranjskem za povečanje plačil in preuredbe redú za konjederce z dné 5. oktobra 1860.

11. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstev Dol. Čeplje in Podgora, okraja Črnomaljskega, za zgradbo nekaterih cest in napravo brodú med Dolom in Stefancem.

12. Ustno poročilo upravnega odseka o prošnji županstva kamniškega, da se za kamniški okraj nastavi živinozdravnik s sedežem v Kamniku.

13. Ustno poročilo odseka za letno poročilo dež. odbora, in sicer o: a) §. 1., sklenjene postave; b) §. 2.,

davki; c) §. 6., občila; d) §. 7., deželni zavodi in zakladi izvzeto „muzej“.

## Politične stvari.

### Izjava.

V 259. številu „Slovenca“ z dne 14. novembra t. l. čitamo neko „Poslano“ gospoda drž. poslanca dr. Lav. Gregorca. V tej izjavi zatrjuje gosp. poslanec, polemizujoč proti dnevniku „Slovenec“, da je tega lista proti njemu naperjeno očitaje „popolnem neosnovano neresnično in žaljivo, za katero se niti jeden dokaz ne navaja.“ Temu še dostavlja: „slednje tudi mogoče ni, kajti jaz sem dunajske dogodke navajal tako, kakor sem sam videl in čul“

S to izjavo prisilil nas je poslanec g. dr. Gregorec, da se oglasimo i mi. Prešinjeni prepričanja, da ima v ustavnih državah narod nedotakljivo pravico od svojih izvoljenih zastopnikov zvedeti istino, golo istino, ter imajoč pred očmi one vzvišene dolžnosti, katere nalaga dostojanstvo državnega poslanca, primorani smo toraj podpisani zastopniki slovenski, svečano da-si z odkritim obžalovanjem izjaviti, da je bilo državeo-zborsko poročilo gosp. dr. Gregorca na volilnem shodu ptujskem v istini, kakor se je izražal „Slovenec“ „večinoma neresnično in s premislekom popačeno.“

Neresnično, pravimo, in popačeno, kajti soditi po poročilu „Slov. Naroda“ števil. 214 in 215, katero je sedaj gospod dr. Gregorec brez ugovora pripoznal za resnično, je gosp. dr. Gregorec na ptujskem volilnem shodu namenoma izpuščal stvari, katere je bilo neobhodno potrebno povedati, sicer bila je vsaka objektivna sodba o dotičnih dogodbah sama po sebi nemogoča; druge zopet je tako zasukal, da jih niti poznati ni bilo več, nekatere pa so bile izmišljene.

V prvo vrsto spada večina onega, kar je g. dr. Gregorec svojim volilcem pripovedoval ob imenovanji koroškega knezoškofa, oziroma o dotični interpelaciji. Dejal je na ptujskem volilnem shodu: „S prva so bili tudi vsi slovenski poslanci, razven gg. Hohenwarta in Gödelna, tega mnenja, in reklo se je, interpelirajmo Gauča, in g. dr. Gregorec dobi nalogo, sestaviti dotično interpelacijo. Naš poslanec se loti dela in drugi dan prinese sestavljeno interpelacijo, da bi jo poslanci podpisali.“ Ne ozirajoč se na nekatere manj važne stvarne netačnosti in pomote odgovarjati nam je na te trditve sledeče:

a) V istini kazala se je pri prvem razgovoru neka pripravljenost, podpisati primerno interpelacijo o tej zadevi, ali ta pripravljenost izrekla se je le pogojno, in kot prvi bistveni pogoj naglašalo se je, da je pred vsem poizvedeti, ali je bil novoimenovani knezoškof za krškega vladiko predlagan od strani škofov ali pa se je li vršilo to imenovanje v nasprotji s škofovimi ter-nopredlogom. Vspeh tega odločilnega poizve-

dovavanja zamolčal je gosp. dr. Gregorec svojim volilcem, kakor tudi, da je to bil za večino slovenskih poslancev bistven pogoj za sprožitev dotične interpelacije.

- b) Zamolčal je dalje, da se je on sam pri ekselenciji grofu Taaffeju eventuelno potezal za slovenščino nezmožnega Nemca Frühwirtha. In vendar je s tem korakom sam zapustil načelno stališče ter tla izpodmaknil svoji intrpelaciji.
- c) Konečno je zamolčal, da nikoli se ni bila dognala debata o njegovem predlogu, da nikoli ni bilo prišlo do glasovanja o tej stvari med slovenskimi poslanci, in to zgolj iz tega razloga ne, ker je pri vseh dotičnih razgovorih na enkrat zmanjkalo — interpelanta samega, kateri je vselej v odločilnem trenutku odpeljal se — domov na Štajarsko!
- d) Slednjič je g. poslanec zamolčal, da interpelacije ni nikdar spraval v Hohenwartov klub. To zamolčanje je premišljeno, ker, ako bi bil to povedal, ne bi bil mogel Hohenwartovega kluba z ozirom na svojo interpelacijo imenovati „Verschleppungs-klub.“

Namenoma popačeno je tudi vse, kar je g. dr. Gregorec pripovedoval o onem slovenskem poslancu, kateri je v zbornici nasvetoval drugega sekcijskega načelnika za naučno ministerstvo. Gospod poslanec ptujskih kmetijskih občin dejal je na ptujskem volilnem shodu: „Noben drug klub ni hotel prevzeti te nehvaležne naloge, in v Hohenwartovem klubu se tudi ni našel noben drug, ko Slovenec, da bi to neljubo stvar pobral ter jo v poslaniški zbornici zagovarjal.“ Temu nasproti konstatujemo podpisani:

- a) da so razun Hohenwartovega kluba vsi drugi desniški klubi ob enem s Hohenwartovim ali celó preje se bavili s tem predmetom, ter da se je povsod bilo sklenilo, razveljaviti sklep budgetnega odseka in dovoliti drugega sekcijskega načelnika;
- b) konstatujemo dalje, da se je pri dotični debati v Hohenwartovem klubu prav oni poslanec, kojega je g. dr. Gregorec bil napadal, z drugimi slovenskimi poslanci vred odločne protivil tej dovolitvi, toda niso prodrli;
- c) razgovora o osebi, katera je potem morala staviti in utemeljevati predlog v zbornici, ni bilo v Hohenwartovem, niti v kakem drugem desničarskem klubu, kajti čisto naravno je bilo, in to se je tudi povdarjalo z vseh strani, da mora nehvaležno to nalogo prevzeti oni poslanec, kateri je bil pri dotičnem poglavju vpisan kot prvi govornik. Vrsta prijavljenih govornikov bila pa je po žrebanji uže določena več nego teden preje, in le slučaj je bil nanesel, da je ravno „Slovenca“ doletela ta kočljiva naloga;
- d) konečno konstatujemo, da je načelnik „českega kluba dr. Rieger sam se potrudil v Hohenwartov klub, ter v imenu svojih somišljenikov naprosil dotičnega slovenskega poslanca, naj se vdá disci-

plini, žrtvujoč osebne svoje pomisleke splošni stvari na ljubo.

Z izmišljotinami pa je gospod dr. Gregorec pital svoje volilce tam, koder jim je govoril o eksc. grofu Hohenwartu. „Hohenwartov vpliv se je uže čutil“ — pravi gosp. poslanec — „poslanci so uže jeli izgovarjati se, češ, interpelacija mora prej priti v klub“. Da se je to zahtevalo, je pač resnica, in to je tudi čisto naravno, kajti po nobenih klubovih pravilih ni dopuščeno, izročiti kako interpelacijo ali podpisati jo brez posebnega privoljenja dotičnega kluba. O „izgovorih“ se toraj tû ne dá govoriti. Po vsem neresnično pa je, da bi bil grof Hohenwart količkaj se vtikal v to zadevo, katera se je obravnavala zgolj v ožjem krogu poslancev slovenske narodnosti. Z nobenim naših poslancev, ako ne z gosp. dr. Gregorcem samim, grof Hohenwart ni govoril o Gregorcevi interpelaciji, nikomur ni odsvetoval, na nikogar ni niti z besedico ali migljajem kaj vplival!

V svojem „Poslanem“ sklicuje se g. dr. Gregorec še enkrat na to, da je „Dunajske dogodke navajal tako, kakor jih je sam videl in čul.“ Avtoriteto svojo kot mož poslanec in duhovnik zastavlja za istinost svojega poročila na Ptujskem volilnem shodu. V očigled vsemu temu primorani smo podpisani slovenski državni poslanci z moško svojo besedo zavračati njegove neosnovane trditve ter odkrito priznati in potrditi da je „Slovenčev“ dopisnik gledé gospoda dr. Gregorca slovenskemu občinstvu poročal stvarno, objektivno in žalibog le preresnično!

Konečno in ozirom na to, da še govor poslanca dr. Gregorca na volilnem shodu ptujskem mnogo bavi s Hohenwartovim klubom ter ga imenuje „Verschleppungs-klub“, naj še dostavljamo, da je to nazivanje nevtemeljeno. Sostava kluba, v katerem je med 36 člani 23 Slovencev in Hrvatov, sama je porok, da klub ne zavlečuje slovenskih zadev, ktere marveč ravno nemški Tirolci in grof Hohenwart sam pri vsaki priliki živo podpirajo.

*Dr. Poklukar, Šuklje, Pfeifer, Klun, Nabergoj, dr. Tonkli Hren, dr. Ferjančič.*

## Naši dopisi.

**Iz Ljubljane.** — Deželni zbor kranjski in njegovi odseki delujejo dan za dnevom in velik del pristojnega posla je uže rešen, mnogo važnega dela pa je še nerešenega in danes je uže gotovo, da deželnozbornska dela pred božičnimi prazniki nikakor ne bodo gotova.

Izmed važnejših sedaj še nikakor rešenih predlogov omenjamo le: novo zdravstveno, novo občinsko, novo cestno postavo, dalje sklepanje o predrugačenji deželnega zemljiškega zaklada. — Samo ti predmeti uže kažejo, da bo časa deželnemu zboru na razpolaganje danega prej premalo, kot preveč.

— Dr. vitez Zhischman, naš rojak, stopil je kot vseučilišni profesor v pokoj, prevzame pa, kakor čujemo, cesarske fideikomisarske knjižice.